

متن پرسش

با سلام و خسته نباشید خدمت استاد بزرگوار: سوالم اینه که وجود بما هوهو که چیزی نیست که بخواهد موجود باشد بالاخره هر چه که وجود دارد یک ذاتی دارد اما صرف وجود هیچ ذاتی ندارد فقط به معنای هستی و بودن است. و اگر قائل شویم خداوند وجود بما هو وجود است دیگر نمی‌توانیم خداوند را چیزی فرض کنیم باید آن را صرف بودن بدانیم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! همین‌طور است. می‌ماند که قرآن متذکر می‌شود «له الاسماء الحسنی» او در هر جایگاهی از مخلوقات و ممکن‌الوجودها که ظرفیت تجلی او را دارند، به نور اسمی از اسمای حسنائش ظاهر می‌شود و ما هستیم و انوار اسمای حسنای او، آیا آینه‌ای زیباتر از حسین بن علی «علیهماالسلام» در نمایش انوار اسماء الهی او می‌شناسید که به ظهور و به فعلیت آمده باشد؟ موفق باشید